మూడో ప్రపంచ కుటుంబం

ఒమ్మి రమేష్‌బాబు

1

ఎప్పట్లాగే, ఆ సాయంత్రం పడక్కుర్చీలో కూర్చొంటూ "బాగా చదువుకో నాయనా" అన్నాడు సూరప్పారావు- కొడుకు నుద్దేశించి.

"మంచిగా చదువుకుంటే నువ్వు పెద్ద ఆఫీసరువవు తావురా" అన్నది వసుంధర అన్నం వారుస్తూ.

వ[illegible]ాలో గోడకి జారగిలి కూర్చున్నాడు మహేష్. [illegible]ప్పట్లాగ తండ్రి మాటల్లో ప్రేమ ధ్వనించింది. తల్లి మాటల్లో [illegible]ాత్సల్యం కురిసింది. మహేష్ తన పక్కనే వున్న పుస్తకాల్ని వొడిలోకి తీసుకున్నాడు. ఆ రోజు క్లాసులో చెప్పిన పాఠాల్ని మననం చేసుకుంటూ పేజీల్ని తిరగేస్తున్నాడు.

ఎక్కువసేపు గోడకి నడుంవాల్చి చదువుకోవడం ఇబ్బందిగా వుంది. రోజూలానే కాసేపు కాళ్ళు ముడుచుకొని నిలువుగా కూర్చున్నాడు. మరి కొద్దిసేపు కాళ్ళు బార్లా చాపుకున్నాడు. తర్వాత విలువొంపులా నడుం వొంచి నోట్సు రాసుకున్నాడు. గంటన్నర గడిచేసరికి మహేష్‌కి మెడ నొప్పనిపించింది. కాళ్ళూ చేతులూ నొప్పనిపించాయి.

అసహనంగా ఒకసారి కదిలి చేతిలోని పుస్తకాల్ని పక్కన పెట్టేడు.

చదువుకోవడానికి, రాసుకోవడానికి వీలుగా ఒక టేబులు, కుర్చీ వుంటే బావుండుననిపించింది మహేష్‌కి.

ఎప్పుడో తను చూసిన ఒక దృశ్య లీలగా గుర్తుకొచ్చింది: ఒక వ్యక్తి కుర్చీలో కూర్చొని- టేబుల్‌పైకి విలాసంగా వాలి- దీక్షగా రాసుకుంటున్న సన్నివేశం అది. ఆ దృశ్యాన్ని ఎక్కడ చూశాడో గుర్తులేదు కానీ తన మనసులో ముద్రించుక పో[illegible]ంది.

[illegible] కూడా అలా సౌకర్యవంతంగా కూర్చొని చదువుకొంటున్నట్టు కలగన్నాడు చాలాసార్లు. ఆ కలని మళ్ళీ ఇప్పుడు మననం చేసుకుంటూ తండ్రిని అడిగాడు:

"నాన్నా! నాకొక టేబులు, కుర్చీ కొనిపెట్టవా?" అని.

"పాపం, కింద కూర్చొని చదువుకొందుకు వాడికి కష్టంగా వుందేమోనండీ" అన్నది వసుంధర- కొడుక్కి సరైన సదుపాయం లేకపోయెనే అనే బాధతో.

"ఈ తడవ డబ్బులు అందగానే కొనిపెడతాలే నాయనా" అన్నాడు సూరప్పారావు యథాలాపంగా.

సూరప్పారావు రాజమండ్రిలో మున్సిపల్ కాంట్రాక్టర్ దగ్గర చిరుద్యోగి. చిన్నకుటుంబాన్ని నెట్టుకురాగల చిన్న జీతం. గోదావరి వొడ్డునే ఇరుకుగదుల పెంకుటింటిలో అద్దెకుంటున్నాడు. ఒకడే కొడుకు. ఎనిమిదో తరగతి చదువుతున్న కొడుకంటే సూరప్పారావుకి వల్లమాలిన ప్రేమ. తమ జీవితాలు సరే, కనీసం వాడి భవిష్యత్తయినా బాగు పడాలని ఆయన తపిస్తుంటాడు.

అతిధులొస్తే కూర్చోడానికి ఆ ఇంట్లో ఫ్రేములు విరిగిన రెండు కుర్చీలు, పడక్కుర్చీ మినహా మరేం లేవు. తాతలనాటి నుంచీ వారసత్వంగా వచ్చిన పట్టిమంచం తప్ప మరో మంచం లేదు. అయినా కొడుక్కి టేబులు, కుర్చీ కొనిస్తానని మాటిచ్చాడు సూరప్పారావు. అవి తను ఇప్పటికిప్పుడే కొనివ్వలేడని తెలుసు. ఆ విషయం వసుంధరకీ తెలుసు. నెలనెలా జీతంలోంచి చిల్లరమల్లర అప్పులు పోనూ మిగిలేదేమీ లేదని ఆ ఇద్దరికీ తెలుసు. కానీ, కొడుకు మురిపాన్ని కాదనలేక అలా సముదాయించారు.

అది మొదలు- తండ్రి ఇచ్చిన వరం ఎప్పుడు తీరుతుందా అని ఎదురుచూస్తున్నాడు మహేష్. వీలుచిక్కినప్పుడల్లా ఆ విషయాన్ని తండ్రికి గుర్తుచేస్తూనే వున్నాడు. రానురాను వీధిగదిలో గోడకి జారగిలి చదువుకోవడం మరీ కష్టమనిపిస్తోంది తనకి.

నెలలు గడుస్తున్నా తన ఆశ నెలవేరే సందర్భం మాత్రం తారసపడలేదు.

మహేష్‌కి గతం గుర్తుకొస్తోంది తరచూ-

తనకి క్రికెట్ బ్యాట్ కావాలని అడిగితే 'కొనిస్తానన్నాడు' తండ్రి. కానీ కొనివ్వలేదు. తనకి బాటా జోళ్ళు కావాలని అడిగితే 'కొనిస్తానన్నాడు' తండ్రి. కానీ కొనివ్వలేకపోయాడు.

ఇప్పుడు టేబులు కుర్చీ కూడా ఆ జాబితాలోకి చేరిపోతాయా? ఇదే ప్రశ్న పదేపదే వేదించుతోంది-మహేష్‌ని.

అయితే ఆ ప్రశ్నని ప్రశ్నగానే మిగిలిపోనవ్వలేదు మహేష్. దానికి మరో రూపంలో జవాబు వెతుక్కున్నాడు.

2

ఆ ఏడాది సెప్టెంబరులో ఎప్పట్లాగే గోదావరికి వరదలొచ్చాయి. వరదపోటుని చూస్తుంటే మహేష్‌కి మెరుపు లాంటి ఆలోచన వచ్చింది.

వరదల రోజుల్లో తన ఈడు పిల్లలు కలప వేటకి పోయి డబ్బులు సంపాదించుకోవడం మహేష్‌కి తెలుసు. తను కూడా అలానే డబ్బులు కూడబెట్టుకోవచ్చన్న ఆలోచన వచ్చింది. టేబులు కుర్చీ కొనడం ఖరీదైన వ్యవహారం కావొచ్చు. దానికి తన సాయాన్ని జతచేస్తే తండ్రి ఎలా స్పందిస్తాడోనని సందేహం! రెండు రోజులు మనసు ఊగిసలాడినా, చివరికి కలప వేటకి వెళ్ళాలనే మహేష్ నిశ్చయించుకున్నాడు.

మహేష్ గోదావరి వొడ్డునే పుట్టి పెరిగాడు. పసితనాన్నే ఈత నేర్చుకున్నాడు. వంట చెరుకు కోసం వరద గోదావరి నుంచి పుల్లల్ని సేకరించడం షసితనంనుంచీ తనకి అలవాటే! అయితే వరదల్లో మాత్రం ఎప్పుడూ ఈతకి పోలేదు.

గోదావరికి ఎగువన దట్టమైన అరణ్యాలున్నాయి. వరద పొంగినప్పుడల్లా అడవిలోని చెట్టూచేమా కొట్టుకవస్తాయి. ధవళేశ్వరంలో ఆనకట్ట వుండడంవల్ల రాజమండ్రి రేవులు కలప సేకరణకు వీలుగా వుంటాయి. కోటిలింగాల రేవు, పుష్కరఘాట్‌ల మధ్య ఈతగాళ్ళు తెప్పల మీద ఈదుతూ కలపని వొడ్డుకి తెస్తారు. ఒక్కోరోజు చిన్నాచితకా పుల్లలే దొరుకుతాయి. ఒక్కోసారి పెద్దపెద్ద మానులే దక్కుతాయి.

కోటిలింగాల రేవు కలప వ్యాపారానికి నిలయం. అక్కడే కలప అడితీలున్నాయి. సామిల్లులున్నాయి. ఫర్నిచర్ షాపులున్నాయి. వరదల సమయంలో ఆ షాపుల యజమానులు గోదావరి వొడ్డునే కాపుగాస్తుంటారు. ఈతగాళ్ళు వొడ్డుకి తెచ్చే కలపని చౌకబేరాలకి ఎగరేసుకపోతుంటారు.

వరదలు తిగిగేసరికి ఎంతలేదన్నా ఈతగాళ్ళు నాలుగైదొందలు పైబడే సంపాదించుకుంటారు.

3

మహేష్ రోజూ గోదావరి వొడ్డునుంచే స్కూలుకి వెళ్ళి వస్తున్నాడు. వరదపోటుని చూడ్డానికి వచ్చే జనాలతో రేవులన్నీ సందడిగా వున్నాయి. పిల్లలు, యువకులు నీటి ప్రవాహాన్ని ఛేదించుకుంటూ పోటాపోటీగా ఈతకు వెళ్తున్నారు. ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తుంటే మహేష్‌కి మనసు ఆగలేదు.

మూడోరోజు ఉదయం ఇంటినుంచి స్కూలుకని బయలుదేరిన మహేష్ స్కూలుకి వెళ్ళలేదు. నేరుగా గోదావరి వొడ్డుకి వెళ్ళి మధ్యాహ్నం వరకూ కాలక్షేపం చేశాడు. భోజనానంతరం తన చిన్ననాటి మిత్రుడు రవి ఇంటికి వెళ్ళి తెప్ప కావాలని అడిగాడు. రవి అన్నయ్య ప్రసన్న కూడా గత ఏడాది వరకూ కలప వేటకు వెళ్ళాడు. ఈ ఏడాది క్వారీ కాంట్రాక్టర్ దగ్గర తను పనికి కుదరడంతో దానిని ఎవరూ వాడడం లేదు.

తెప్ప- ఆరడుగుల పొడవు, అడుగున్నర వెడల్పున కళాయిరేకుతో చేసింది. మరీ బరువు లేదు. మహేష్ తన పుస్తకాల సంచీని మిత్రుడి ఇంట్లో వుంచి తెప్పని భుజాన వేసుకుని కోటిలింగాల రేవుకి వచ్చేడు.

మనసులో కాస్తంత దుడుకు, కాస్తంత ఉత్సాహం కలగలిసిన చిత్రమైన అనుభూతి!

రేవులో చుట్టూవున్న జనం తనని స్వాగతిస్తున్నట్టే వుంది. మహేష్ గుండెల నిండా ఊపిరి పీల్చుకుని తెప్పని నీటిలోకి జార్చేడు. దానిమీద వొడుపుగా పడుకుని ప్రవాహానికి ఎదురీదుతూ కోటిలింగాల రేవు వైపు వెళ్ళాడు. వరదకి ఎదురు వెళ్ళడం కష్టంగా వున్నా ఈదుతున్న కొద్దీ ఉత్సాహం రెట్టింపవుతోంది. ఒకడుగు ముందుకి వెళితే, ప్రవాహం రెండడుగులు వెనక్కి తోస్తోంది. అయినా మహేష్ వెను తిరగలేదు. పొద్దువాలే వరకూ ఈదుతూనే వున్నాడు. తొలిరోజున కలప సేకరణ పట్ల ఆసక్తి చూపనేలేదు.

సాయంత్రం కాగానే వొడ్డుకి వచ్చి తెప్పని మిత్రుడి ఇంట్లో పెట్టి, బట్టలు ఆరబెట్టుకున్నాడు. తర్వాత పుస్తకాల సంచీ తీసుకుని ఇంటికి వెళ్ళాడు. తను స్కూలు ఎగ్గొట్టి ఈతకు వెళ్ళినట్టు తెలిస్తే తల్లీతండ్రీ కోప్పడతారని భయం. అందుకే ఆ విషయాన్ని ఎవరికీ చెప్పకుండా తనలోనే దాచుకున్నాడు.

రెండో రోజు కూడా మహేష్ స్కూలుకి వెళ్ళలేదు. మూడో రోజూ వెళ్ళలేదు.

తన తోడి కుర్రాళ్ళతోపాటు కలప వేటకి వెళ్ళాడు. ఎలాగైతేనేం- చిన్నచిన్న పుల్లల్ని వొడ్డుకి లాక్కు రాగలిగేడు. మిగతా వాళ్ళ మాదిరే వాటిని ఒక కలప అడితీ యజమానికి అమ్మి ఇరవై రూపాయలు సంపాదించేడు.

ఇరవై రూపాయలు- అదే తన తొలి సంపాదన. తల్లికీ

తండ్రికీ తెలీకుండా సాధించుకున్న కష్టార్జితం. గోదావరిలో వరద పొంగులానే మహేష్ గుండెలో ఆనందపు పొంగు.

నాలుగో రోజు, అయిదో రోజు కష్టపడితే మరో ఇరవై రూపాయలు చేజిక్కాయి. వారం తిరక్కుండానే నలభై రూపాయల సంపాదన. ఈత కొట్టేకొద్దీ, డబ్బు దక్కే కొద్దీ మహేష్‌లో కసి పెరుగుతోంది.

వరద పోటుని లెక్కచేయకుండా ఈదుతున్నాడు.

అలల విసురుని అధిగమిస్తూ ఈదుతున్నాడు.

4

ఆరో రోజు గోదావరిలో మరింత వేగంతో ముందుకు మున్ముందుకు ఈదుతూ వెళ్ళాడు మహేష్. చుట్టూ ఎర్రనీరు తప్ప మరేం కన్పించడం లేదు. ప్రవాహపు వేగానికి తెప్ప ఎగిరెగిరి పడుతోంది. అయినా బేలన్స్ చేసుకుంటూ వెళ్తున్నాడు. మిగతా ఈతగాళ్ళు కూడా తలో దిక్కునా ఈదుతున్నారు.

దూరంగా నీటిమీద తేలివస్తూ కన్పించిందొక చెట్టుకొమ్మ. దాన్ని చూడగానే మహేష్‌లో ఉత్సాహం పెరిగింది. అటు వైపుగా తెప్పని మళ్ళిస్తూ అందరికన్నా ముందుగా ఆ కొమ్మకి చేరువయ్యాడు. దూరానికి కన్పించినట్టుగా అది చిన్న కొమ్మకాదు. దాదాపు పదిహేనడుగుల చెట్టు, టేకుచెట్టు. దాన్ని అందిపుచ్చుకోగానే ప్రపంచాన్ని జయించినంత సంబరం కలిగింది మహేష్‌కి.

వరదనీటిలో అది నెమ్మదిగా ముందుకి పోతోంది. ప్రవాహం వెంట సాగిపోకుండా దాన్ని అడ్డుకొంటూ, మెల్లమెల్లగా వొడ్డుకి మళ్ళిస్తున్నాడు మహేష్. ఎగిసిపడే అలలు ముఖానికి తాకుతుంటే ఊపిరి అందడంలేదు. పైగా అంత చెట్టుని దారిమరల్చడం కష్టమవుతోంది. శరీరంలోని బలాన్నంతా చేతుల్లోకి తెచ్చుకుని చెట్టుకొమ్మని అదిమి పట్టుకున్నాడు. ప్రవాహానికి వాలుగా వొడ్డుకి లాగుతున్నాడు.

ఇంతలో, వెనకనుంచి ఎవరో బుసకొడుతున్నట్లు అనిపించింది. వెనుదిరిగి చూశాడు మహేష్. నీటిమీద సగం తేలిన చెట్టు మొదలుకి తాచుపాము చుట్టుకొని వుంది!

అది తన కాళ్ళకి చేరువగా పడగెత్తి బుసకొడుతోంది. పాముని చూడగానే మహేష్‌కి వొళ్ళు జలదరించింది. అసంకల్పితంగా అతని గొంతునుంచి వచ్చిన కేక ప్రవాహపు సుప్పొళ్ళల్లో కలిసిపోయింది. చేతులు వొణికాయి. పట్టుతప్పిపోయింది. గబాలున చెట్టుకొమ్మని వదిలిపెట్టి పక్కకి ఈదుకపోయాడు. క్షణంలో జరిగిన ఆ సంఘటనతో మహేష్ అచేతనుడయ్యాడు.

అయినా అతనిలో పట్టుదల చెదిరిపోలేదు.

ఒకవైపు ప్రాణభయం. మరోవైపు తెగింపు. ఆ చెట్టు జారితే, అంతసేపు పడ్డ కష్టానికి ఫలితం వుండదు. వరదల రోజుల్లో అడవిలోంచి చెట్లే కాదు, పాములూ కొట్టుకవస్తాయి. ఆ విషయం మహేష్‌కి తెలుసు.

చెట్టు మొదల్నే పాము బుసకొడుతోంది. వరదనీటికి చిక్కినందున అది ఆగ్రహంగా వుంది. అడుగడుగునా చెట్టుని ...గా కాటేస్తోంది. కొద్దిసేపు దానిపక్కనే ఈదుతూ వెళ్ళిన మహేష్, చివరికి తన వ్యూహాన్ని మార్చుకున్నాడు. ప్రవాహం ...క్కగా బాగా ముందుకి వెళ్ళి అవతలి వైపు నుంచి కొమ్మని పట్టుకున్నాడు. పాము కదలికల్ని గమనిస్తూ వొడ్డుకి మళ్ళించడం మొదలుపెట్టాడు.

ప్రతీక్షణం అప్రమత్తత.

వొంటిమీద నీటి స్పర్శ కూడా కాటేస్తున్నట్టే వుంది.

ప్రమాదభరితమైన ఆ స్థితి వల్ల గుండెలో చెమట పడుతున్నా, తనకు తనే ధైర్యం చెప్పుకొంటున్నాడు మహేష్.

5

గంట గడిచేసరికి కనుచూపు మేరలో వొడ్డు కనిపించింది. వొడ్డు సమీపిస్తున్న కొద్దీ అలల ఉధృతి మరింత పెరిగింది. సరిగ్గా అప్పుడే గోదావరి నడిమధ్యన చెలరేగిన ఒక అల ఒడ్డుకి దూసుకొచ్చింది. కల్లోలాన్ని రేపింది.

ఆ కల్లోలంలో మహేష్ చిక్కుకున్నాడు. తెప్ప తిరగబడింది. టేకుచెట్టు తుళ్ళిపడింది. దానిమీంచి పాము మహేష్ మీద ఎగిరిపడి నీటిలోకి జారిపోయింది.

మరోసారి భయంతో కేకవేశాడు మహేష్.

ఒక్క విసురులో టేకుచెక్కతో పాటు వొడ్డుకి వచ్చిపడ్డాడు, కానీ అతని నరాలు బిగుసుకపోయాయి.

"పాము... పాము..." అవే చివరి మాటలు. ఆ తర్వాత మహేష్‌కి స్పృహతప్పింది.

వొడ్డుకి అతి సమీపాన జరిగిన ఆ సంఘటనకి గట్టునున్న వారు వులిక్కిపడ్డారు. పరుగు పరుగున వెళ్ళి మహేష్‌ని గట్టుకి లాగి పడుకోబెట్టారు. టేకుచెట్టుని వొడ్డుకి మోసుకొచ్చారు.

చుట్టూ మూగిన వారిలో మల్లేశ్వర్రావు వున్నాడు. అతను సూరప్పారావు ఎదురింటిలో అద్దెకుంటున్నాడు. సామిల్లులో మేస్త్రీ. ఈతగాడు. అతను మహేష్‌ని పోల్చుకున్నాడు.

"అయ్యో! సూరప్పారావు కొడుకు. ఎంత ప్రమాదం తప్పిందీ?" కంగారుగా అన్నాడు మల్లేశ్వర్రావు. అతనితో పాటు మిగతా వాళ్ళు కూడా మహేష్ చుట్టూ చేరి పరిచర్యలు చేసేరు.

సామిల్లు యజమానులయితే "చిన్నోడైనా భలే సాహసం చేసేడు" అని ఏకగ్రీవంగా అభినందించారు.

అక్కడి నుంచి వాళ్ళ దృష్టి టేకుచెక్క చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేసింది. కనుసైగల తోనే లోలోపల సర్దుకున్నారు. మరీ ఆసక్తిని కనబరిస్తే దానికి ఎక్కువ వెలకట్టవలసి వుంటుందని వాళ్ళకి అనుమానం.

వెనకనుంచి ఎవరో బుసకొడుతున్నట్లు అనిపించింది. వెనుదిరిగి చూశాడు మహేష్. నీటిమీద సగం తేలిన చెట్టు మొదలుకి తాచుపాము చుట్టుకొని వుంది!

పరిచర్యల తర్వాత మహేష్ తేరుకున్నాడు. మల్లేశ్వర్రావుని చూసి పరిచయంగా నవ్వేడు. మెల్లగా లేచి తన పక్కనే వున్న తెప్పమీద అటూఇటూ కాళ్ళేసి కూర్చున్నాడు.

అప్పుడు కల్పించుకున్నాడు 'పరంజ్యోతి సామిల్లు' యజమాని నర్సిరెడ్డి–

"మంచి చెక్కనే పట్టేవు. రెండొందలు ఇస్తాను, తీసుకెళ్ళు" అంటూ మాటకలిపేడు.

రెండొందలు ఇస్తానంటే మహేష్‌కి అంగీకారమైనా, తను పడిన శ్రమకి అది సరిపోదనిపించింది. తనకేం కావాలో స్పష్టంగా అడిగితే తప్పేముందీ అనుకున్నాడు.

"నాకు డబ్బులు వద్దు. టేబులు, కుర్చీ కావాలి" స్థిరంగా అన్నాడు మహేష్. మహేష్ అడిగింది విని మల్లేశ్వర్రావు సైతం విస్తుపోయాడు. అయినా తను వెంటనే కల్పించుకోలేదు. ఏం జరుగుద్దో చూద్దామన్నట్టు మౌనంవహించేడు.

"దీనితో టేబులు, కుర్చీ ఎలా వస్తాయి? కావాలంటే మరో పాతిక ఎక్కువిస్తాను తీసుకో" అన్నాడు నర్సిరెడ్డి.

"కాదు, నాకు టేబులు, కుర్చీనే కావాలి" అన్నాడు మరింత పట్టుదలగా మహేష్. మల్లేశ్వర్రావు మహేష్ తరపున మాట్లాడకపోయినా, అతని పక్షం వహించినట్టు కళ్ళెగరేసేడు.

నర్సిరెడ్డికి మరో మార్గంలేదు. 'టేకుచెక్క విలువ ఎంతలేదన్నా రెండువేలు పైనే చేస్తుంది. దానితో రెండు ద్వారబంధాలు, తలుపులు చేయొచ్చు. తేలికపాటి చెక్కతో చేసిన టేబులు కుర్చీ ధర అయిదొందలకు మించదు. ఎలా చేసినా తనకే లాభం. వొదులుకుంటే మంచి బేరం పోగొట్టు కున్నట్టే!' అనుకున్నాడు మనసులో.

పైకి మాత్రం ముఖాన్ని పరమ గంభీరంగా పెట్టి–

"సరే, నీ సరదా ఎందుక్కాదనాలీ? రేపు మా సామిల్లుకి రా. అక్కడి ఫర్నీచర్ షాపులో టేబులు, కుర్చీ కొనిస్తాను" అన్నాడు. అంగీకారానికి అదే తుది మాట. మరో మాట లేదు. నర్సిరెడ్డి తన సామిల్లు అడ్రస్సు మహేష్‌కి రాసిచ్చాడు.

కొంత వూహించేడు కానీ, ఇంత మొత్తం వూహించలేకపోయాడు మహేష్. పట్టరాని ఆనందం కలిగింది.

మల్లేశ్వర్రావుకయితే ఇదంతా విచిత్రమనిపించింది.

బేరసారాల తర్వాత మహేష్ గోదావరి ఒడ్డునే కాలక్షేపం చేస్తూ కూర్చోలేదు. అప్పటికే తను ఇంటికి వెళ్ళాల్సిన సమయం మించిపోయింది. త్వరత్వరగా మిత్రుడి దగ్గరికి వెళ్ళి తెప్పని అప్పగించాడు. వంటిమీది నిక్కర ...ంకా తడారకుండానే ఇంటికి వెళ్ళాడు. పొంగుకొస్తున్న సంతోషాన్ని దాచుకోవడం కష్టంగా వుంది. గొంతులోంచి కొత్తరాగాలు పుట్టుకొస్తున్నాయి. బాత్‌రూమ్‌లో తడిబట్టలు విడిచి, స్నానం చేశాడు. ఉతికిన బట్టలు తొడిగాడు.

6

ఆ రోజు సాయంత్రం, పశ్చిమాద్రిన చీకట్లు పడగ విప్పుతుండగా ఇంటికి బయలుదేరాడు సూరప్పారావు. దారిలో మల్లేశ్వర్రావు కన్పించి మహేష్ సాహసకృత్యాన్ని వివరంగా చెప్పాడు. గోదావరి వరదతోనూ, పాముతోనూ మహేష్ చేసిన యుద్ధం గురించి వింటుంటే సూరప్పారావుకీ గుండె కండరాలు కలుక్కుమన్నాయి.

కోపం వచ్చింది. కోపం వల్ల ఆయన నడక వేగం మరింత పెరిగింది.

ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టేసరికి ఎదురుగా అరుగుమీద చదువుకుంటూ కనిపించాడు మహేష్. కొడుకుని చూడగానే ఆయన కోపమంతా క్షణంలోనే చల్లారిపోయింది. మహేష్ చదువుకోవడంలో ఇన్నాళ్ళూ కన్పడని దీక్ష ఇప్పుడు కన్పిస్తోంది. ఆ దీక్షని భగ్నం చేయాలన్పించలేదు.

తన కోపం తనమీదనే తిరగబడింది. ఏం మాట్లా...డా ముఖం కడుక్కుని వచ్చి పడక్కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ...రింపుగా చూస్తుంటే కొడుకు మీద మమకారం పెరిగి కన్నీళ్ళు ఉబికాయి. మాటలు కరువయ్యాయి. అసహాయతతో గొంతు మెలిపడింది.

ఆ రాత్రి మహేష్‌కి త్వరగా నిద్రపట్టలేదు. నిద్రకీ, మెలకువకీ మధ్య కలలు, కలవరింతలు.

తెల్లారి పొద్దునే మహేష్ పుస్తకాల సంచీ ఇంట్లోనే వదిలిపెట్టి పరంజ్యోతి సామిల్లుకి వెళ్ళాడు. తను వెళ్ళేటప్పటికే నర్సిరెడ్డి టేబులు కుర్చీ సిద్ధంచేసి వుంచేడు.

టేబులు, కుర్చీ వార్నిష్‌తో మెరుస్తున్నాయి. రాజసం వొలికిస్తున్నాయి. మహేష్ ఆసక్తిగా మునివేళ్ళతో స్పర్శించాడు. తీయని అనుభూతి వొళ్ళంతా పాకింది.

వాటిని రిక్షాలో వేసుకుని ఇంటికి బయలుదేరాడు. తను ఇంట్లో చెప్పాపెట్టకుండా గోదావరిలో ఈతకు వెళ్ళినందుకు తల్లీతండ్రీ కోప్పడతారని అనిపించినా, దాన్ని భరించగలిగే గుండె నిబ్బరం మహేష్‌కి కలిగింది.

ఇంకా తన దగ్గర మిగిలిన డబ్బులన్నీ తల్లికి ఇచ్చేయాలని గుర్తుగా అనుకున్నాడు.

రిక్షాలో విలాసంగా కూర్చుని పాటందుకున్నాడు. ●